

St. prp. nr. 29

(1982—83)

Om samtykke til å sette i kraft en overenskomst mellom Norge og Australia til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Canberra 6. mai 1982.

Tilråding fra Finans- og tolldepartementet av 11. november 1982, godkjent i statsråd samme dag.

I. SAMMENDRAG

Den 6. mai 1982 ble det undertegnet en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse mellom Norge og Australia. Samtykke til undertegning fra norsk side ble gitt ved kongelig resolusjon av 30. oktober 1981. Fra norsk side ble overenskomsten undertegnet av ambassadør Torleiv Anda og fra australsk side ble den undertegnet av finansminister John Howard. Overenskomsten trer i kraft den dag begge stater har gitt hverandre meddelelse om at alle nødvendige skritt er tatt i henhold til intern lovgivning for at overenskomsten kan tre i kraft. For Norges vedkommende får overenskomsten virkning ved utligning av skatter på inntekt og formue som refererer seg til inntektsåret 1982 eller påfølgende år. Australia har avvikende inntektsår og overenskomsten får av den grunn virkning for Australias vedkommende ved utligning av skatter som gjelder det inntektsår som begynner 1. juli 1982.

II. INNLEDNING

Norge har tidligere ikke hatt noen skatteavtale med Australia. Men allerede i 1947 tok man fra norsk side opp spørsmålet om inngåelse av en skipsfartsavtale. I 1960 ble det lagt frem et forslag om inngåelse av en alminnelig skatteavtale og dette forslag er gjentatt flere ganger senere. På grunn av et tett forhandlingsprogram og en prioritering av

mere nærliggende stater, fant imidlertid Australia først å kunne innlede forhandlinger med Norge i 1980.

Forhandlinger om en alminnelig skatteavtale ble gjennomført i Canberra i september 1980. Den norske delegasjonen ble ledet av byråsjef Odd Hengsle, Finansdepartementet. Under det avsluttende møtet den 26. september 1980 ble det parafert et utkast til avtale med tilhørende protokoll. Ved senere skriftveksling er utkastet korrigert på enkelte punkter.

Overenskomsten omfatter 30 artikler, samt en protokoll som utgjør en integrerende del av overenskomsten. Overenskomsten følger i store trekk det mønster som er lagt til grunn i lignende avtaler som Norge tidligere har sluttet med andre land til unngåelse av dobbeltbeskatning. I de senere år har disse overenskomster vært basert på det mønsterutkast som i 1963, revidert i 1977, ble utarbeidet av Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD). Avtaleutkastet inneholder imidlertid på visse punkter avvikelser fra OECD-mønsteret. Dette vil fremgå av bemerkningene til de enkelte artikler. I denne forbindelse kan særlig nevnes at utkastet i motsetning til OECD-mønsteret har bestemmelser om aktiviteter utenfor kysten.

Overenskomsten er inngått på engelsk. I tilfelle hvor det oppstår tvil om fortolkningen av bestemmelsene i overenskomsten, skal man bygge på den engelske tekst og ikke den norske oversettelse.

Den engelske tekst med en oversettelse til norsk følger som vedlegg til proposisjonen.

III. BEMERKNINGER TIL DE ENKELTE ARTIKLER I OVERENSKOMSTEN

Artiklene 1 og 2 har bestemmelser om avtalens saklige anvendelsesområde. Den gjelder personer som er bosatt enten i den ene av statene eller i begge stater.

Artikkel 2 pkt. 1 nevner hvilke gjeldende skatter som overenskomsten skal omfatte. Bestemmelsen avviker fra det vanlige mønster ved at det ikke gis noen generell referanse til utskrevne inntekts- og formuesskatter. Avvikelsen har sin bakgrunn i at Australia for tiden ikke har formuesskatt. Avtalen kommer imidlertid til anvendelse på formuesskatter som utlignes i Norge, jfr. artikkel 2 pkt. 1, underpunkt b.

Artikkel 3 inneholder definisjoner av forskjellige ord og uttrykk som forekommer i overenskomsten.

Det er presisert i definisjonene av «Australia» og «Norge» at disse begreper også omfatter de områder utenfor sjøterritoriene hvor de respektive stater har retten til å utforske og utvinne naturforekomstene på havbunnen og i undergrunnen. Det er i samsvar med nyere norske skatteavtaler at avtalen således får anvendelse på den norske del av kontinentalsokkelen.

Det er også, som vanlig i våre skatteavtaler, presisert at avtalen ikke får anvendelse på Svalbard, Jan Mayen og de norske biland.

I artikkel 3 pkt. 2 er det presisert at uttrykkene «norsk skatt» og «australsk skatt» ikke innbefatter straffetillegg eller renter som pålegges etter en kontraherende stats lov i tilknytning til skatter som overenskomsten gjelder for i henhold til artikkel 2.

Artikkel 4 inneholder regler om uttrykket «skattemessig bopel» og hvordan det skal forholdes når en fysisk eller juridisk person etter intern lovgivning i de to stater anses for å være bosatt (hjemmehørende) både i Norge og Australia. Bestemmelsene avviker noe fra OECD-mønsteret.

Artikkel 5 inneholder definisjonen av uttrykket «fast driftssted». Denne definisjonen er viktig, fordi den danner rammen for skattlegging etter artikkel 7 av fortjeneste ved forretningsvirksomhet, som en person bosatt i den ene stat oppebærer i den annen stat.

Ifølge artikkelens pkt. 4 skal tilsynsvirksomhet i tilknytning til stedet for et bygningsarbeid eller et konstruksjons-, installasjons-

eller monteringsprosjekt, jfr. den samme artikkels pkt. 2, anses som et fast driftssted hvis tilsynsvirksomheten varer i mer enn 12 måneder. Videre skal et foretagende anses for å ha et fast driftssted i en av de kontraherende stater og å utøve forretningsvirksomhet gjennom dette hvis utstyr av større betydning benyttes i denne staten av, for eller i henhold til kontrakt med foretaket. Disse regler finnes ikke i OECD-mønsteret.

Artiklene 6—24 inneholder bestemmelser som har til formål å forhindre dobbeltbeskatning av forskjellige former av inntekt og formue, d.v.s. at en skattyter blir skattlagt i begge stater av den samme inntekt eller formue. De detaljerte reglene om de forskjellige inntektsarter er avgjørende for om beskatningsretten skal tilfalle den stat hvor den skattepliktige er bosatt, eller den annen stat hvor vedkommende inntektsart har sin kilde. For enkelte inntektsarters vedkommende er det gitt regler om deling av beskatningsretten mellom de to stater. Det gjelder dividender, renter og royalty.

Artikkel 6 fastsetter at inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger (kildestaten) overensstemmende med OECD's mønster.

Artikkel 7 inneholder regler om skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som et foretagende hjemmehørende i den ene stat utøver i den annen stat. Slik virksomhet kan bare inntektsbeskattes i den sistnevnte stat hvis den utøves gjennom et fast driftssted der. De nærmere definisjoner av hva som forstås ved et fast driftssted er, som tidligere nevnt, tatt inn i artikkel 5. Derimot inneholder artikkel 7 hovedprinsippene for selve ansettelsen av fortjeneste som skriver seg fra et fast driftssted.

I artikkelens pkt. 9 er det gjort klart at bestemmelsene i artikkel 7 ikke skal innvirke på gjennomføringen av noen lov som gjelder i en kontraherende stat vedrørende skattlegging av fortjeneste av forsikring overfor ikkebosatte, dog så at dersom den relevante lovgivning som er i kraft i en kontraherende stat ved undertegningen av denne overenskomst blir endret, skal de kontraherende stater ta kontakt med hverandre med sikte på å foreta de forandringer av dette punkt som anses hensiktsmessige.

For øvrig svarer artikkelen stort sett til OECD-mønsteret.

Artikkel 8 gir regler om skattlegging av fortjeneste ved skips- og luftfartsvirksomhet. Slik virksomhet skal i henhold til artikkelens pkt. 1 bare kunne inntektsbeskattes i den stat hvor foretaket som driver virksomheten er hjemmehørende. Bestemmelsen er noe annerledes utformet enn OECD-mønsteret, som gir beskatningsretten til den stat hvor foretaket virkelige ledelse har sitt sete.

Pkt. 2 og 4 inneholder bestemmelser om beskatning når fortjenesten skriver seg fra virksomhet drevet utelukkende mellom steder i en av statene. I disse tilfellene tilfaller beskatningsretten den stat hvor virksomheten blir drevet.

I pkt. 3 er tatt inn en bestemmelse som klargjør at punkt 1 også gjelder fortjeneste når foretaket deltar i en «pool», felles forretningsvirksomhet eller et internasjonalt driftskontor.

I pkt. 5 er det gitt særregler som tar hensyn til SAS-samarbeidet.

Artikkel 9 omhandler foretaker som har fast tilknytning til hverandre. Bestemmelsen gjelder assosierte selskaper d.v.s. mor- og datterselskaper samt selskaper under felles kontroll og ledelse. Pkt. 1 går ut på at ligningsmyndighetene, jfr. skatteloven av 1911 § 54 1. ledd, kan skattlegge fortjenester som ikke er tilfalt et foretagende på grunn av et særlig forhold det står i til et annet foretagende.

For å unngå økonomisk dobbeltbeskatning i disse tilfellene, er det i pkt. 3 åpnet for konsultasjon mellom de kompetente myndigheter i de to stater.

Artikkel 10 gjelder beskatningen av dividender. Slike inntekter kan etter artikkelens pkt. 1 skattlegges i den stat hvor aksjonæren bor. Dessuten kan de samme inntekter etter artikkelens punkt 2 skattlegges i den stat hvor det selskap som utdeler dividende er hjemmehørende (kildestaten), etter en sats som er begrenset til 15 pst. av dividendenes bruttobeløp. Den dobbeltbeskatning av samme inntekt som derved oppstår, avhjelpes ved at bostedsstaten innrømmer et fradrag i sin inntektsskatt etter nærmere regler fastsatt i artikkel 25.

I pkt. 6 er det tatt inn en begrensning i Australias adgang til å pålegge en tilleggs-skatt på ikke-utdelt utbytte som kunne vært utdelt.

Artikkel 11 omhandler renteinntekter. Overensstemmende med OECD's mønsterartikkel er det fastsatt at slike inn-

tekter kan skattlegges både i den stat hvor den som mottar dem er bosatt, jfr. artikkelens pkt. 1, og i den stat hvor rentene skriver seg fra, jfr. artikkelens pkt. 2. Kildeskatten i den sistnevnte stat skal dog ikke overstige 10 pst. av rentenes bruttobeløp. Det er for tiden ingen hjemmel i norsk skattelovgivning til å oppkreve kildeskatt av renter som utbetales fra Norge til mottaker i utlandet.

Det er imidlertid i pkt. 3 tatt med en del unntak fra slik kildeskatt. Disse gjelder tilfelle hvor renter oppebæres av regjeringen i en kontraherende stat eller av et organ som utøver forvaltningsfunksjon i noen del av en kontraherende stat, eller av en bank som utøver en sentralbanks funksjoner i en kontraherende stat.

Artikkel 12 omhandler inntekter i form av royalty. Bestemmelsene fastsetter at slik inntekt kan skattlegges både i den stat mottakeren er bosatt og i den stat hvor royaltyen skriver seg fra. Kildestaten skal imidlertid ikke kunne anvende høyere skattesats enn 10 pst. av royaltyens bruttobeløp.

Artikkelen avviker fra OECD's mønsterartikkel, som foreskriver eksklusiv beskatningsadgang for bostedsstaten. Bestemmelsene om kildeskatt på royalty er tatt inn etter sterkt ønske fra Australia, som konsekvent har slike regler i sine skatteavtaler. Norge har for tiden ikke intern hjemmel til å oppkreve kildeskatt av royalty som utbetales til mottaker i utlandet.

Protokollens pkt. 1 inneholder bestemmelser for det tilfelle at Australia i fremtiden inngår en dobbeltbeskatningsavtale med noe annet OECD land, som fastsetter lavere kildeskattesatser for Australia på dividender, renter eller royalty enn det som er bestemt i pkt. 2 i overenskomstens artikler 10—12. I så fall skal Australia informere og tre i forhandlinger med Norge med sikte på å gi samme reduksjon.

Artikkel 13 inneholder regler for beskatning av inntekt og gevinst vunnet ved avhendelse av eiendeler. I samsvar med OECD-mønsteret skal inntekt og gevinst vunnet ved avhendelse av fast eiendom og visse rettigheter over slik eiendom skattlegges i den stat hvor den faste eiendom befinner seg, jfr. pkt. 1. Aksjer eller sammenlignbare interesser i et selskap hvis formue utelukkende eller hovedsakelig består av fast eiendom m.v., skal i relasjon til artikkel 13 anses for å være fast eiendom beliggende i den stat hvor grunnen m.v. befinner seg, jfr. pkt. 2.

I pkt. 4 er det gitt særbestemmelser om

visse salg av aksjer som under nærmere angitte forutsetninger gir Norge retten til å foreta såkalt «selgende gruppe» beskatning, når en vesentlig del av aksjene i et norsk selskap avhendes av en fysisk person bosatt i Australia.

Pkt. 5 bestemmer at gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart, samt løsøre knyttet til disse, skal skattlegges i avhenderens bostedsstat.

Artikkel 14 gjelder beskatning av inntekt ved utøvelsen av fritt yrke.

I likhet med OECD's mønsterartikkel fastsetter artikkelen at inntekt av slik virksomhet bare skal kunne skattlegges i yrkesutøverens bostedsstat, med mindre han i den annen stat råder over et fast sted (kontor eller lignende) som tjener utøvelsen av hans virksomhet. I så fall kan den annen stat skattlegge den del av inntekten som kan henføres til det faste sted.

I pkt. 1 b) er det imidlertid tatt inn et unntak fra hovedregelen, som ikke finnes i OECD-mønsteret. Dersom inntektsmottageren oppholder seg i den annen kontraherende stat i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av to sammenhengende inntektsår, kan den annen stat skattlegge inntekten som oppbevares derav.

Denne regelen korresponderer med de bestemmelser som i artikkel 15 pkt. 2 a) jfr. pkt. 1, er fastsatt for lønsmottagere. For arbeidsopphold i den annen stat, som overstiger 183 dager i et tidsrom som angitt, blir det derfor av mindre viktighet å trekke en ofte problematisk grense mellom selvstendig yrkesutøver og lønsmottager.

Hovedregelen i pkt. 1 om eksklusiv beskatningsadgang for bostedsstaten er modifisert ytterligere ved bestemmelsen i punktets annet ledd. Det er her fastsatt en subsidiær beskatningsrett for kildestaten for det tilfelle at inntekten ikke blir skattlagt i bostedsstaten.

Artikkel 15 omhandler lønnsinntekter. Som etter OECD's mønster tilkommer det den stat hvor lønsmottageren er bosatt å skattlegge hans lønnsinntekter, med mindre arbeidet utføres i den annen stat. I så fall har den stat hvor arbeidet utføres rett til å skattlegge dem. Pkt. 2 inneholder imidlertid unntak fra denne regel. De tre kumulative vilkår som må være oppfylt for at bostedsstaten skal ha eksklusiv beskatningsrett, er noe annerledes utformet enn i OECD-mønsteret.

For det første må oppholdet i den annen stat ikke overstige til sammen 183 dager i løpet av to sammenhengende inntektsår. Der-

nest må arbeidslønnen være betalt av eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i samme stat som lønsmottageren. Endelig må lønnen ikke ha forbindelse med virksomhet som arbeidsgiveren driver gjennom et fast driftssted eller et fast sted for selvstendig yrkesutøvelse i den annen stat.

Bestemmelsen i punktets annet ledd gir den stat hvor arbeidet utføres en subsidiær beskatningsrett for det tilfelle at bostedsstaten ikke skattlegger lønnsinntekten.

Pkt. 3 gir en særregel for lønn som tilkommer sjømenn og flymannskaper i internasjonal fart. Slike lønnsinntekter kan skattlegges i den stat hvor foretaket som driver virksomheten er hjemmehørende.

Særreglene i pkt. 3 gir Norge retten til å skattlegge lønnsinntekt som oppbevares av flyvende personell i SAS som er bosatt i Norge.

Artikkel 16 omhandler styregodtgjørelse og lignende. Slike vederlag kan skattlegges i den stat hvor selskapet er hjemmehørende.

Artikkel 17 fastsetter at opptredende kunstnere og idrettsutøvere kan skattlegges i den stat hvor slik virksomhet utøves, uansett reglene i artikkel 14 om inntekt av fritt yrke og artikkel 15 om lønnsarbeid i privat tjeneste. Regelen i pkt. 1 og 2 er avfattet etter OECD's mønster. Artikkelens pkt. 2 inneholder en tilføyelse som tar sikte på i særlige tilfelle å sikre den stat beskatningsretten hvor kunstneren opptrer.

Pkt. 3 inneholder et unntak fra de foregående punkter for det tilfelle at oppholdet i vesentlig grad blir støttet eller garantert for av den annen kontraherende stat og det attesteres av den kompetente myndighet i den annen stat at artisten oppfyller vilkårene i denne bestemmelse. I så fall skal inntekten av opptreden bare kunne skattlegges i bostedsstaten.

Artikkel 18 omhandler pensjoner, livrenter, sosiale trygdeytelser og underholdsbidrag. Etter pkt. 1 skal pensjoner, herunder offentlige pensjoner og utbetalinger fra sosiale trygdeordninger, samt livrenter bare komme til beskatning i den stat hvor mottageren er bosatt. Pkt. 3 gjelder underholdsbidrag eller annen understøttelsesbetaling som utbetales fra en av statene til mottager bosatt i den annen stat. Bestemmelsen utelukker beskatning i mottagerens bostedsstat når ytelsen ikke er fradagsberettiget for betaleren.

Artikkel 19 omhandler lønn i offentligrettslig tjeneste. Retten til å skattlegge slik inntekt er med visse unntak overensstemmende med OECD-mønsteret, tillagt den stat som utreder ytelsene. Denne særregel gjelder ikke lønn som utredes av det offentlige i forbindelse med utøvelse av forretningsvirksomhet. I motsetning til OECD-mønsteret kommer artikkel 19 ikke til anvendelse på offentlige pensjoner, jfr. kommentarene til artikkel 18 ovenfor.

Artikkel 20 fastsetter at studenter som midlertidig oppholder seg i den annen stat utelukkende for sin utdannelse, skal være fritatt for beskatning i denne stat, for så vidt angår pengebeløp til opphold eller utdannelse og som stammer fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 21 gjelder inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet i overenskomstens øvrige artikler. Slik inntekt skal bare kunne skattlegges i bostedsstaten, med mindre inntekten har sin kilde i den annen stat. I så fall kan inntekten også skattlegges der. Unntak er gjort i pkt. 3 der det foreskrives at inntekter som er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted for liberale yrker, skal beskattes etter artiklene 7 og 14.

Artikkel 22 omhandler virksomhet utenfor kysten. Pkt. 2 og 3 omhandler næringsinntekt og fastsetter at slik virksomhet utøvet utenfor kysten av den annen stat skal anses å utgjøre virksomhet utøvet gjennom et fast driftssted i denne stat, dersom den utøves til sammen over 30 dager i en tolv måneders periode. Inntekten fra slik virksomhet kan i såfall skattlegges fra første dag i denne stat. Bestemmelsen i pkt. 3 a) og b) tar sikte på å hindre at 30 dagers fristen blir omgått.

Pkt. 4 omhandler lønnsarbeid og bestemmer at slik inntekt kan skattlegges i den stat arbeidet utøves, dersom arbeidsoppholdet varer til sammen over 30 dager i en tolv måneders periode. Pkt. 4 underpkt. b) inneholder en særregel for lønnsinntekt i forbindelse med utnyttelse av petroleumsforekomster som strekker seg over midtlinjen mellom en kontraherende stat og en annen stat.

Artikkel 23 har regler om hvilken av de kontraherende stater som skal anses som kildestat i visse nærmere angitte tilfelle.

Artikkel 24 omhandler formuesbeskatningen. Regelen er utformet med henblikk på formuesbeskatning i Norge. Bakgrunnen er at Australia for tiden ikke ut-

skriver formuesskatt. Bortsett fra pkt. 3 om formue i skip og luftfartøyer, som drives i internasjonal fart, er artikkel 24 hovedsakelig overensstemmende med OECD-mønsteret.

Artikkel 25 gir regler om fremgangsmåten for unngåelse av dobbeltbeskatning.

Australia anvender det såkalte «credit-systemet» når skatt i henhold til statenes lovgivning og i samsvar med overenskomsten skal svares i begge stater av samme inntekt. Dobbelbeskatning unngås ved at personer bosatt i Australia får fradrag for den skatt som er betalt til Norge, i den skatt som beregnes til Australia av samme inntekt.

Norge anvender det såkalte «fordelings-systemet».

«Fordelingssystemet» innebærer at inntekter og formue som den ene stat etter skatteavtalen har rett til å skattlegge, skal holdes utenfor beskatningen av personer bosatt i den annen stat. Det kan dog bestemmes at det ved skatteberegningen skal anvendes den samme skattesats som om vedkommende inntekt ikke hadde vært unntatt.

Unntak fra fordelingsystemet gjelder imidlertid når en person bosatt i Norge mottar inntekter som i henhold til bestemmelsene i artiklene 8, 10, 11 og 12, artikkel 21 pkt. 2 og artikkel 22 kan skattlegges i Australia. I disse tilfellene anvendes creditsystemet, ved at det innrømmes fradrag for skatt betalt i Australia.

Artiklene 26—28 inneholder enkelte særlige bestemmelser om fremgangsmåten ved inngåelse av gjensidige avtaler (artikkel 26), utveksling av opplysninger (artikkel 27) og diplomatiske og konsulære tjenestemenn (artikkel 28).

Artiklene 29 og 30 inneholder sluttbestemmelsene. Etter artikkel 29 trer overenskomsten i kraft på den dag det gjennom de diplomatiske kanaler utveksles noter mellom Australias regjering og Norges regjering med underretning om at det siste av de konstitusjonelle skritt som er nødvendige for at denne overenskomst skal kunne tre i kraft henholdsvis i Australia og i Norge er gjennomført.

Overenskomsten får i Australia virkning for kildeskatt på inntekt som oppbæres på eller etter 1. juli 1982, og med hensyn til annen australsk skatt, på inntekt i ethvert inntektsår som begynner på eller etter 1. juli 1982. Overenskomsten får i Norge anvendelse på skatter av formue og inntekt som vedkommer 1982 og etterfølgende kalenderår.

Overenskomst mellom Norge og Australia til unngåelse av dobbeltbeskatning m.v.

Det følger av artikkel 30 at overenskomsten, etter at det er gått 5 år fra dens ikrafttredelse, kan oppsies ved skriftlig melding til den annen stats regjering.

Protokollen inneholder bestemmelser for det tilfelle at Australia skulle akseptere en lavere kildeskatt på dividender, renter eller royalty i en overenskomst med et annet land som er medlem av OECD, enn det som er fastsatt i de respektive bestemmelser i denne overenskomst. I så fall skal det innledes forhandlinger med sikte på å gi Norge den samme behandling som vedkommende tredje stat. En tilsvarende bestemmelse finnes for det tilfelle at Norge skulle innrømme dividender som betales fra et selskap i en stat til et selskap i

Norge, en spesiell skattelempe (holdingprivilegium).

Protokollen inneholder også et norsk forbehold om å endre artikkel 25 om unngåelse av dobbeltbeskatning slik at Norge går helt over til å anvende «creditsystemet».

Finans- og tolldepartementet
tilrår :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt utkast til proposisjon til Stortinget om samtykke til å sette i kraft en overenskomst mellom Norge og Australia til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

Vi OLAV, Norges Konge,

gjør vitterlig :

Stortinget blir innbudt til å fatte vedtak om samtykke til at Norge setter i kraft en overenskomst mellom Norge og Australia til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Canberra 6. mai 1982.

Tilråding fra Finans- og tolldepartementet ligger ved i avtrykk.
